

THE ONLY SLO-
VENIAN DAILY
BETWEEN NEW
YORK & CHICAGO
THE BEST ME-
DIUM TO REACH
150.000 SLOVENI-
ANS IN U. S., CA-
NADA AND SO.
AMERICA.

ENAKOPRAVNOST

SLOVENIAN-EQUALITY-DAILY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZASTOJAJOČ INTERESE SLOVENSKEGA DELAVSTVA

"WE PLEDGE
ALLEGIANCE TO
OUR FLAG AND
TO THE REPUB-
LIC FOR WHICH
IT STANDS: ONE
NATION INDIVIS-
IBLE WITH LI-
BERTY AND JU-
STICE FOR ALL."

VOLUME III. — LETO III.

CLEVELAND, O., ČETRTEK, THURSDAY, JULY 29th, 1920

ŠT. 178 (NO.)

Single Copy 3c

Entered as Second Class Matter April 29th, 1918, at the Post Office at Cleveland, O. under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

Posamezna številka 3c

Published and distributed under permit (No. 728) author. by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Cleveland, O. By order of the President, A. S. Bursleson Postmaster, General.

Angleško delavstvo za svobodo Egipta in Indije.

Scarborough, Anglija. — Angleška delavska stranka, ki je tukaj zborovala, je dne 25. junija vzprejela resolucije, v katerih se zahteva popolno samoodločevanje v Egiptu in Indiji ter pravično poravnava irskega vprašanja. Z ozirom na Irsko pravi sprejeta resolucija, da naj bi se sklicala ustavodajna skupščina, ki naj odloči obliko vlade, ne da bi imela angleška vlada pri tem kako besedo ter da naj se angleška armada umakne iz Irse.

V drugih resolucijah, katere je osvojila konvencija Angleške delavske stranke se zahteva revizijo mirovne pogodbe, priznanje sovjetske vlade v Rusiji in popolno prosto trgovanje z Rusijo; nadalje: odpravo tajnih pogodb in kontrolo nad živili in surovinami.

Sklenilo se je tudi, da se odpošlje k ministrskemu predsedniku Lloyd Georgu skupno deputacijo, sestojajo iz eksekutivnega odseka Delavske stranke in parlamentarne komiteje strokovnega unijskega kongresa, da mu predložijo potrebo o takojšnji sklenitvi miru z Rusijo in da se dvigne trgovska blokada. Komitej je dobil tudi naročilo, da mu predloži poročilo Delavske stranke, ki je preiskala beli teror na Madžarskem.

Delegacija angleške socijalistične stranke je na zborovanju predlagala, da se skliče generalna delavska konferenca, z namenom, da se organizira generalna stavka. Robert Smiley, vodja premogarjev, je bil vinarno pozdravljen.

ČESKI DELAVCI POZRAVLJAJO DELEGACIJO, KI SE VRNILA IZ RUSIJE.

Praga. — Ko se je po preteku šestdesetega bivanja v Rusiji vrnila češka delegacija socijalnih demokratov v Prago, so česki delavci porabili to priliko, da so demonstrirali za takojšno sklenitev miru in obnovo trgovskih odnosov z Rusijo.

Na tisoče delavcev je v gostih vrstah korakalo iz zunanjih mestnih okrajev v središnje mesto, ter so nosili napise kot "Zvela tretja internacionala!" in "Dajte nam sovjetsko republiko." V središču mesta sta držala govore dr. Gottfried Sméral, češki socijalistični poslanec, ki je načeljeval delegacijo, in pa Alois Muna, komunistični voditelj, proti kateremu se je vršila obravnava radi veleizdaje, ki pa je bila na odredbo državnega pravdnika, ko je bila 30. maja proglašena amnestija političnih krivcev, izpuščen na svobodo.

Demonstracija se je završila popolnoma mirno, kajti skušala ni posredovati nobena meščanska stranka.

Kadar hočete napisati članek, postavite ime pod naslov vašega članka, in vedeli bomo, da ste neprekosljiv jur-na-list.

Poljaki beže na celi fronti.

Paris, 28. julija. — Brzjavke, ki jih je danes dobilo zunanje ministrstvo, pravijo, da se poljska armada na celi fronti nahaja na begu.

Poljaki skoro popolnoma nič več ne zoperstavljajo, temveč samo beže.

Varšava, 28. julija. — Navzlic premirju, katero je zavladalo med boljševiki in Poljaki, so rdeče armade zočele zopet s silnimi napadi na celi fronti južno od Grodna. Rusi so v zadnjem času v tej okolici napredovali za 20 milj.

Združene države nepovabljene na mirovna pogajanja glede Rusije in Poljske.

Washington, 28. julija. — Iz državnega departmanta se javlja, da Združene države še niso dobile povabila, da pošljejo svoje zastopstvo v London na konferenco glede rusko-poljske situacije.

Ameriška vlada tudi ni bila od strani zaveznikov na noben način vprašana, da li bi se hotela morda vdeležiti pogajanj, ki bi morda lahko nastala iz premirnih dogovorov v Baranoviči med Poljaki in Rusi.

Poljski dolg v Ameriki.

Washington, 26. julija. — V številkah, katere je danes objavil vojni tajnik Baker, se vidi v kolike mobežuje je ameriška vlada zainteresirana v pogajanja med boljševiško vlado in Poljsko, katere se prično v petek.

Glasom objave vojnega tajnika dolguje Poljska samo ameriškem vojnemu departmantu za vojni material nič manj kot \$71,920,119.7. Njen dolg žitni komisiji Združenih držav in Emergency Fleet korporaciji ter mornariškemu departmantu znašajo skupno toliko, da se poljski dolg v Ameriki lahko računa približno 100 milijonov dolarjev.

Ameriška likvidacijska komisija je v letu po premirju prodala mladi poljski republiki za \$59,365,111.97 raznega materiala.

Nemško stališče.

Berlin, 28. julija. — Kancelar Fehrenbach je včeraj izjavil pred državnim zborom, da edina pot, da se prepreči zasedbo okrožja Ruhr od zaveznikov, je ta, da se točno izpolnjuje versaillesko pogodbo.

In takoj nato je dodal zunanji minister Simons, ko je videl, da zavzemajo skrajni desničarji grozečo pozicijo, da bi bil on raje videl, da se versailleske pogodbe ne bilo nikdar podpisalo, da pa je sedaj podpisana in da je sedaj neumestno jokati se.

Glede ruske situacije se je Simons izrazil jako optimistično. Dejal je, da je sovjetska vlada izvršila veličansko količino rekonstruktivnega dela. Dejal je tudi:

"Nikake resničnosti ni v govoricah, da se Nemčija misli vretič Rusiji v roke. Mi ne že-

Bojševiki pred Rumunsko.

Carigrad, 28. julija. — Begunci iz Sulina in Kustendje, iz vzhodne Rumunske, so pribežali v velikem številu sem v to mesto, ker se bojijo boljševikov. Oni poročajo, da je stanje v vzhodni Rumuniji zelo kritično in da se je boljševikov v resnici bati.

Varšava, 28. julija. — Zadnja poročila pravijo, da se Poljaki umikajo na vsej fronti. Iz poročil, katere so izdali boljševiki, se spoznava, da mislijo zavesti Suwalki, 50 milj severno zapadno od Grodna in Bialystok 42 milj južno zapadno od Grodna, obe mesti boste najbrže zasedeni še predno se bo pričelo premirje me dobema vojskama. Boljševiki so sedaj deset milj od Bialystoka.

Carigrad, 28. julija. — Boljševiška armada napreduje od Baku skozi Armenijo in je zavzela že Coucha, ki je 264 milj južno-zapadno od Baku.

V Baku vadijo boljševiki veliko armensko komunistično armado, s katero bodo ovrgli armensko vlado.

Angleška ladja je zaplenila boljševiško ladjo iz Nikolajeva v Trebizond, ker je peljala vojaštvo in municijo turškim nacionalistom.

Angleške in grške čete operirajo na obeh bregovih polotoka, ki stoji nasproti mestu Carigradu, ter silite turške bandite, da se umikajo proti Ismid Kile črti.

NAJHITREJŠI PARNIKI BO DO VOZIL POŠTO V TUJEZEMSTVO.

Washington, 28. julija. — Poštni črtniki v Washingtonu so naznanili danes, da se bo pošto, ki je namenjena v tujemstvo vozilo z najhitrejšimi parniki. To je odgovor na angleško izzivjanje, da bo Amerika vozila svojo pošto le s svojimi malimi čolni. Okoli 15 prejšnjih nemških ladij bo vozilo to pošto v tujemstvo. Sicer pa je pri tem tudi to: Pošta večkrat ni odgovorna, ako se pripeti kak zamuda, kajti pošto v tujemstvo prevzema gotova družba, katere naredi pogodbo z glavnim poštnim uradom v Washingtonu.

SEDEM UBITIH V RIMU.

Rim, 27. julija. — Sedem oseb je bilo tukaj ustreljenih in večje število ranjenih, ko so nezadovoljni italijanski kmetje s silo udri v mestno dvorano v Randazzo. Ljudstvo je pričelo z izgredu, kakor hitro je pričela policija streljati na mirne kmetje. Poročilo pravi, da so razdeljevali makarone.

— Učitelj glasbe Mr. Viktor Lisjak, se je preselil iz 6102 St. Clair Ave. na 1200 E. 61st St. Citatelje opozarjamo na oglas v današnji številki.

limo poljskega propada. Toda bodočnost Poljske je zelo temna, ako se smatra za ovirom Rusijo in Nemčijo, toda njena bodočnost pa je jasna, ako se smatra za most med Nemčijo in Poljsko.

Bo Martens deportiran?

New York, 28. julija. — Ludvig C. A. K. Martens, nepripoznani ruski poslanik v Ameriki je stal pred naselniškimi oblastmi na Ellis Islandu, kjer je povedal, da bo on dokazoval, da je "poverjen" zastopnik tuje države in vsled tega ni podvržen deportaciji po zakonih Združenih držav, potem pa če je priznan ali ne.

Martens je dejal, da imigrantske postavbe govorijo proti deportaciji "poverjenega" zastopnika tuje države. Te postavbe ne govorijo prav nič o "nepripravljenosti" zastopnika tujih držav. Na tej podlagi bo gledal na to, da dobi svojo prostost in je rešen deportacije.

TURKI OBLEGAJO MESTO S 80.000 PREBIVALCI.

London, 28. julija. — Armenski urad na Cipru je prejel iz Larnaca pod sobotnim datumom poročilo, ki pravi, da turške nacionalistične čete oblegajo mesto Adana v Mali Aziji. Mesto šteje 70.000 kristjanov in 10.000 mohamedancev ter je popolnoma sestrano, kajti odrezano je od vsega zunanega sveta.

Brzjavka pravi, da ima mesto samo še za par dni hrane in da je vsaka zveza, razven z zrakoplovom, popolnoma nemogoča. Prosi se za zavezniško vojaško pomoč.

Na brzjavko je danes opozoril v poslanski zbornici Andrew Bonar Law, ki je dejal, da zadnje vesti, ki jih je dobila vlada, kažejo, da se Adana nahaja v veliki stiski, toda je opozoril, da se mesto nahaja v francoskem pasu in da se Francozi zavedajo položaja. Dejal je, da imajo Angleži sicer velike simpatije z Armenijo, toda da imajo tudi možnosti angleškega posredovanja svoje meje.

Zakaj je svinjina draga?

Manhattan, Kas., 28. julija. — Pretežna večina prašičev, ki jih zredi naša dežela, se odredi spomladi in poletju ter se jih pošlje na trg v mesecu novembur, decembur in januarju.

Tekom preteklega leta je dobil farmer za 100 funtov povprečno \$13.25, kar znači, da je dobil \$33 za prašiča, ki je tehtal 230 funtov in odreditev katerega ga je veljala \$42.50. To je položaj, v katerem se nahaja farmer.

Toda mestni prebivalci, ki so kupovali prašičevino, so plačali \$77.50 samo za nekatere glavne dele prašiča ali za 20 odstotkov celotne teže. V omejenih vsoti ni všteta glava, parklji, jetra, srce itd. Niti niso všteti še drugi deli prašiča, ki so pri vsakem vredni \$11 do \$14.

Ako se vse to zračuna skupaj, potem se lahko reče, da konzument plača za prašiča, katerega je farmer prodal za \$33, celih devetdeset dolarjev. Ta razlika v ceni med producentom-farmerjem in konzumentom-mestnim prebivalcem znaša torej 200 odstotkov. — Kdo jih dobi?

Kje je mož umorjene žene?

Detroit, 28. julija. — Kje je Mr. Evgen Leroy, katerega žena je bila najdena v kovčku. (Kje je? — Po vsej Ameriki je obveščena policija, po vseh mestih ga iščejo in na mejah so opozorjeni na človeka, ki je mož te umrle žene. Od nikoder ni pravega odgovora.

Zadnja poročila pravijo, da si izdali že varščino, ki obstajala od \$3.000 do \$5.000. Izdalo se jo bo na ime Leroy, ali pod drugim imenom O. J. Wood in O. J. Fernandez.

Oblasti v Saulto, Mex. poročajo, da je bil v tamkajšnji okolici mož, ki sliči na ime Oskar J. Fernandez. Popis tega človeka do sfinoci se ni sprejela detroitska policija.

Iz Lawrence, Kans. poročajo, da bi bilo dobro, ako se pošlje tja uradniki, ki pronajdli, če je Leroy med ljudmi, ki mlajijo tam pšenico. Od tam menda prihaja poročilo, da je med njimi človek, ki odgovarja popisu Leroya.

Ekspresni uradniki ne morejo najti drugega kovčka, v katerem bi morali biti drobovje umorjene ženske. Drugi so že sploh mnenja, da se je drobovje vrglo v stran še v tem mestu.

New Orleans, 28. julija.

Tukajšnja policija je mnenja, da je mož, katerega išče detroitska policija na ladji Speedwell, kajti njegov stas in obličje odgovarjata skoro popolnoma popisu, katerega je dala policija.

1200 IRSKIH ŽELEZNIČARJEV NA POČITNICAH.

Dublin, 28. julija. — Tukaj je na počitnicah okrog 12.000 irskih železničarjev, ki nočejo delati na prog, da bi omogočili prevoz angleških vojakov.

Vsled ustavljene prometa se nahaja majhna posadka v Dunglei brez rednega živeža. Neka resnična ekspedicija je bila zadržana 26 ur, ko so končno prišli na pomoč usterski pijo-nirji ter omogočili prevoz vlak.

Neko poročilo iz Bandon, okraj Cork, pravi, da je bil neki korporal Essex polka ubit, ko je bil na straži. Iz Bantry se poroča, da je vojaštvo zasedlo tamkajšnji sirotišnico, sedlo poglaval ven bolnike, nune, zdravnike in otroke.

ITALIJA ODSTOPILA VALONO.

Rim, 28. julija. — Italija se je odločila, da bo odstopila Valono Albancem, kakor poročajo tukajšnji italijanski časopisi.

Časopisi pravijo, da se je dogajalo dejanski italijansko-albanski pakt, po katerem Italijani odstopajo Avlono Albancem vsled česar se takoj opusti vse sovražnosti, ki so obstojale med obema narodoma in se zamenja vse vojne ujetnike. Italija bi tudi prisločila na pomoč Albani, če bi bila napadena Avlona z morja. Italija priznava tudi albansko neodvisnost z ozirom na meje, katere so bile začrtane že na mirovni konferenci v Londonu leta 1913.

Kriza ogroža turško pogodbo.

Pariz, 28. julija. — Ko se že bliža enajsta ura, da se podpisuje turško pogodbo, pojavile so se nove teškoče, ki znajo do- prineeti precejšno krizo.

Sitnosti so se kuhale že precej časa, toda še vedno se je mislilo, da se jih odstrani. Toda sedaj nastaja vprašanje, če bo podpis turske pogodbe odložen ali zopet ne, in je zopet vprašanje, če bo Grška podpisala ali zopet ne podpisala pogodbo.

Sitnosti nastajajo radi trinajstih dokaneških otokov.

Člen 122 v mirovni pogodbi jih je dopuščal Italiji. Toda meseca julija zadnjega leta je bila konferenca med grško in italijansko vlado, kjer se je sklenilo drugo koncesijo, ki je bila manjše važnosti pred letom, kakor pa je danes. Takrat so tudi Italijani pustili te otoke Grčiji.

Sklep te konvencije pa naj bi bil podpisan v istem času kot turška mirovna pogodba. Zadnji pomlad pa se je o tem vprašanju zopet razpravljalo in minister Scialoja je ponovno zahteval, da se sklep podpiše ob času podpisa turske mirovne pogodbe.

Prišla pa je na površje nova vlada v Italiji, ki pa se ne strinja s sklepom te pogodbe. Sedaj več ne obstajajo dokumenti, ki so bili napisani v pogajanjih s Scialoja, in Italijani se prepirjajo, ker ne dobe, kar so pričakovali v Meli Aziji.

ODKRIVATELJ SEVERNEGA POLA.

Nome, Alaska, 28. julija. — Roald Amundsen, norveški odkrivateelj, ki je prišel sem po teku dveh let na severnem tečaju, bo ostal tukaj nekaj tednov, nakar bo zopet odšel na severni tečaj, kjer bo ostal nadaljnih pet let, da preišče bolj natančno severni tečaj.

Amundsen je prišel iz Sledge Islanda, kjer je zasidrana njegova ladja Maud. Dva tedna ostane tam njegova ladja, da se preskrbi z živežem in potrebščinami za dolgo odsotnost petih let.

Ladja Maud je odplula iz Norveške še v letu 1918. in je prispela na prejemljeni otrok pred petimi dnevi; ladja bi priplula v to pristanišče, toda radi viharjev ni mogla, pa se je ustavila petnajst milj od tukaj. Na stotine telegramov je prišlo iz vseh krajev sveta, ki častitajo temu srčnemu Norvežanu.

Odkrivateelj je tudi dejal, da bo odpuštil veliko članov njegove krova ter bo vzel le še tri može, s katerimi bo nadaljeval odkrivanja. Ladja ima tri jam-bore ter nosi 300 ton živeža.

Amundsen je bil zadnji zimo napaden od polarnega medveda, ki je raztrgal obleko raz njegovega telesa, mu zlomil roko in zadal precejšnje poškodbe po hrbtu in nogah. Še sedaj trpi na teh poškodbah.

Odkar je leta 1918. on odšel na severni tečaj, se ni o njem slišalo skozi 19 mesecev; še le zadnji pomlad se je čulo o njem, ko so člani njegove ekspedicije prišli v Anadir, Sibirijo.

Pittsburški okraj je najbolj "moker".

Washington, 28. julija. — Zvezni prohibistični komisar ima veliko opravka z ameriški-mi mokači. Nedavno nazaj se je pisalo v Chicagi na dolgo in široko koliko piva se popije tam, kako javno se prodaja opojne pijače. Sedaj pa menda Chicagi ni več tisti najbolj "mokri" okraj, kajti poročila prihajajo, da je pittsburški okraj v Pennsylvaniji tako "moker", da se tam najde več piva in vina kot pa kjerkoli v Združenih državah. Kar se tiče vzhodnih držav, je tukaj največja zalega "ta-mokrih."

Zvezne oblasti skrbijo, da se ne bi ta mokrota, preveč ne zanesla v Ohio. Čeravno je na delu čez 1.800 zveznih uradnikov, ki vodijo boj proti prohibiciji, vendar jim je nemogoče ustaviti alkoholnih pijač težno množico.

Ko se je danes pogovarjal prohibistični komisar Kramer o razmerah, ki vladajo v okoli Pittsburga, je prišel do zaključka, da so zdravniki v tem okraju izdali preveč dovoljen za uživanje alkoholnih pijač. Rekel je, da se bo ta dovoljevanja omejili še bolj, kot se jih je sedaj.

Pripovedoval je tudi, kako veliko delo so že storili v pittsburškem okraju, toda še vedno vladajo tam slabe razmere, kar se tiče "suše", hočemo reči dobre razmere za vse tiste, ki radi pijejo.

V New Yorku se prodaja opojne pijače skoro čisto javno, ko je po deželi že prodajanje zelo omejeno. Tudi v Chicagi se še prodajajo opojne pijače, toda po deželi se ne zaloti več dosti takih slučajev.

Kramer je tudi vprašal, kakšna je situacija v mestih St. Louis in Cincinnati, kjer so se pred časom nahajale velike pivovarne. Uradniki so odgovorili, da tam še nič ni proti primeri s Pittsburgom.

Obenem se poroča, da se ne bo vslošnem nadlegovalo ljudi, ki bodo prešli grozdje, in če bodo uporabljali sami za-se, čeravno se bo nahajal alkohol v pijačah. S tem je povedano, da bo lahko v jeseni vsak prešel sam za-se, a prodajati ne bo smel. — Do tistega časa, pa se tudi razmere še znajo spremeniti.

MLADO DEKLE PRODANO ZA \$3000.

Detroit, 28. julija. — Detektivni justičnega departmanta so šli na delo, da najdejo moškega, ki je pobegnil s štirinajst let staro dekle, katero je kupil za \$3000. Iščejo ga v vzhodnih mestih. Dekle je pobegnilo, kakor hitro je zvedelo, da jo je njen oči prodal, toda slednji jo je prisilil, da je šla z njim. Niti vedeli ne bi, da je bila prodana in odpeljana, da niso naznanili to policiji.

Če bo Amundsen dosegel najskrajnejši točko severa, potem bo dobil kredit, da je videl oba pola, južnega in severnega, kar se ni videl živ človek na tej zemlji.

"Enakopravnost"

IZHAJA VSAK DAN IZVEMŠI NEDELJI IN PRAZNIKOV

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Owned and Published by
THE AMERICAN-JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
Business Place of the Corporation. 6418 ST. CLAIR AVE.

SUBSCRIPTION RATES:
By Carrier 1 year \$5.50, 6 mo. \$3.00, 3 mo. \$2.00
Cleveland, Collingwood, Newburgh by mail..... 1 year \$6.00, 6 mo. \$3.50
3 mo. \$2.00
United States 1 year \$4.50, 6 mo. \$2.75, 3 mo. \$2.00
Europe and Canada 1 year \$7.00, 6 mo. \$4.00
POSAMEZNA ŠTEVILKA 3c SINGLE COPY 3c

Lastule in izdaja ga
Ameriško-Jugoslavanska Tiskovna Družba.
6418 ST. CLAIR AVE. Princeton 551. 6418 ST. CLAIR AVE.

Za vsebino oglasov ni odgovorno ne uredništvo, ne upravnništvo.
CLEVELAND, O., ČETRTEK, THURSDAY, JULY 29th, 1920

104

AMERIKA -- OBLJUBLJENA DEŽELA?

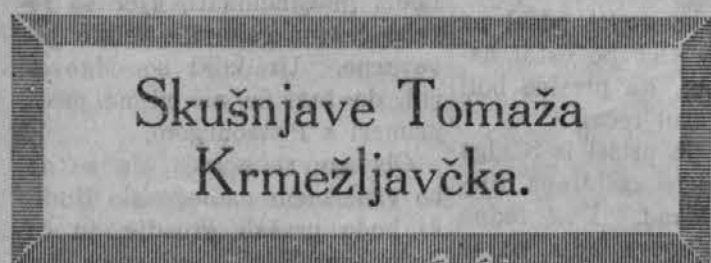
Naseljevanje v Ameriko pač ni tako, kakor so si nekateri predstavljali. V zadnjih šestih mesecih je prišlo v Ameriko 197.956 ljudi, ko jih je odšlo iz Amerike 152.537; iz tega se spozna, da se je priselilo le 45.419 več ljudi, kot pa jih je odšlo iz Amerike. Ako se bo še drugih šest mesecev letošnjega leta priselilo toliko oseb kot v prvih šestih mesecih, potem bomo imeli ob koncu leta le okoli sto tisoč oseb več v Združenih državah.

In kaj je sto tisoč proti enemu milijonu pred vojno? Vprašanje nastaja sedaj, zakaj ljudje več ne hitijo s skoro blazno radovednostjo in poželjenjem po bogastvu v obljubljeno deželo — Ameriko. Gotovo je, da so tukaj vzroki, ki delajo občutljive posledice. Najti pa jih moramo v naši deželi sami, kakor tudi v deželah, od koder so prihajale te dela-željne mase. Kar se tiče Amerike same, smo že povedali enkrat, kar pa se tiče drugih držav, vam navedemo danes.

Poročila, katera je izdal Interracial Council v New Yorku, nam jasno dokazujejo te vzroke, kajti njih naloga je, da zasledujejo razmere v evropskih deželah. Pravi, da Amerika ne bo v bodočnosti dobivala toliko naseljenikov kot pred vojno, in to ne zaradi tega, ker se seli ves svet, ampak za to, ker ni več na tem svetu samo Amerika tista država, ki oglašja in vabi ljudi na delo in k bogastvu, ampak je sedaj več drugih držav.

Ce pogledamo danes v Evropo, videli bomo, kako države že kompirirajo med seboj. Tisti severni Italijani, ki so preje imeli oči obrnjene proti Ameriki, se danes selijo čez Alpe v Francijo, kjer kopljejo premog. Kdor izmed Italijanov pa ne gre v Francijo, ta se obrne proti Argentini. Ze tam se dobivajo boljši pogoji za življenje italijanskega naseljenika, ki takorekoč še nikjer ni upošteval merodajnosti življenjskega prehranjevanja, kamorkoli se je naselil.

Poročila iz Portugalske pravijo, da je vlada tam že prisiljena, da vstavi vsako nadalno izseljevanje. Po cele družine so se izselile, primanjkuje delavcev in delavk na industrijskem polju. In zopet nastaja vprašanje: kam so šli ti ljudje iz Portugalske? Odgovor kratak: Šli so v Brazilijo. Tudi ta dežela jim nudi boljše življenjske pogoje kakor Amerika, kajti drugače bi naselniške oblasti v Ameriki pokazale večje število naseljenčev iz Portugalske.

Skušnjave Tomaža Krmežljavčiča.

Ker otroci niso mogli v ospredje in niso ničesar videli, so se vsi zagnali k drevesu, na katerem je čepel Tomaž. Vsi so hoteli splezati gori, vsi naenkrat, in pehali in odrivali so drug drugega in kričali in se psovali. Šele, ko so vozovi dospeli do slaviolo, je nastala tihota. Vse je pokleknilo, med tem ko je škof stopil z voza so otroci drug za drugim splezali na drevo, ki je bilo kmalu polno, tako da so se veje globoko pripogibale. Natalija je bila zadnja, ki se je trudila spezati na drevo.

Zupan je zakašjal in zastokal, mrzel pot mu je stopil na čelo in davil se je in začel pozdravljati škofa.

"Čudilivi first in škof! Ino prišel je taisti veseli dan... Ino naša srca so vesela in vsa fara je vesela... Mja... Ino letina je bila slaba... mja... Ino davki so visoki... ampak prišel je taisti veseli dan, ko so naša srca vesela... mja... Ino vsa fara vesela..."

V tem slavnostnem hipu se je z drevesa slišal obupen vzklik. Natalija je bila z velikim trudom splezala na deblo tako visoko, da bi mogla stopiti na vejo. Tedaj pa se je izpodrsnila in zdrknila je z glasnim krikom nizdol. Na srečo ali nesrečo se ji je pa krlice ujelo in zataknilo ob izrastek na deblu in zdaj je visela Natalija med nebom in med zemljo ter jokajoč kazala svoje okrogle gole nožice itd. Vsi pogledi so se na njen krik obrnili k drevesu. Tudi škof je nevoljno tja pogledal, a že v naslednjem trenutku je pobesil oči in napravil tak mučniški obraz, kakor da je zavžil požirek hudičevega olja. Ljudje so pa

Finci pa več ne hodijo toliko od doma kot so svoje čase. Obratno pa se kaže, da se veliko število v Ameriki naseljenih Fincev vrača nazaj v domovino. Neki finški časopis poroča, da se izda na Finskem vsaki dan le do pet dovoljenj, ki služijo potnikom v Ameriko.

Poljaki imajo svojo državo in sedaj hitijo domov. Poljski konzulat v Washingtonu dobi sleherni dan do tisoč prošenj od Poljakov, ki bi se radi vrnili v domovino. Neki ameriški poljski list piše, da namerava dvesto tisoč Poljakov v Združenih državah zapustiti to deželo v teku enega leta. Ameriška industrija po nekaterih državah bo zelo prizadeta, kjer so bili Poljaki tesno naseljeni, kajti vemo, da so oni opravljali največini najtežja dela.

Čehi se selijo v novo republiko. Skozi Švico jih potuje vsaki dan po več sto, ko se je čitalo v clevelandskih čeških listih, da misli še več tisoč Čehov zapustiti Ameriko še v tem letu.

Se celo Švica je postala nemirna. Povprečno je tam odšlo vsako leto petsto ljudi kam drugam, toda v zadnjem času ima vlada že pet tisoč prošenj za izdajanje potnih listov. In Švicari, ki so največini izobraženi, ti ne bodo poprijeli slabih del, pa gredo od doma. Selijo se največini v Južno Ameriko, Canada in Združene države.

Da pa Amerika ne dobi še toliko naseljenčev, kot jih pričakuje, je vzrok tudi prisiljena vojaška služba v starem kraju. Obenem pa se osebam, ki so podvržene vojaški službi, še ne daje potnih listov.

V tem imate nekoliko pogleda, zakaj ni novih priseljencev. In zakaj jih ne bo več toliko v bodočnosti, o tem bomo še ob času spregovorili, pri čemur bomo omenili dve državi: Industrijsko Nemčijo in poljedelsko Rusijo z zakopanimi zakladi in novo vladno mašinerijo.

USODA IRSKE

Nekateri gledajo irsko bojevanje za svobodo skozi irska očala. Prav imajo, kajti tudi Amerikance imamo, ki se brigajo in simpatizirajo z Irsko. Zelo jih zanima, kako se bo ta boj na Irskem končal, in se zanimajo zato, ker je tukaj v Ameriki že veliko Ircev, katere poznajo osebno ter tudi med njimi živijo. Neki list celo trdi, da so Irce bolj pri srcu Amerikancu kot pa Angleži. Prepustimo to drugim. Simpatizirajo Amerikanci z Irce tudi raditega, ker že mislijo, da mora biti angleška vlada saj toliko inteligentna, da bi poravnala irsko vprašanje brez boja in sile; kajti vlada, v kateri se naglašja demokracija, tam bi se tudi kaj enakega pričakovalo.

Drugi zopet gledajo Irsko situacijo skozi angleška očala. Pravi, da bi bilo še najboljšje gledati skozi ta očala, če bi bila zanesljiva, častna in inteligentna.

Toda kaj bo z Irsko? — Kaj je z angleško armado, ki je na Irskem? — Kaj nam more doprinesti bližnja bodočnost?

Iz svetovne vojne se učimo veliko zanesljivih resnic, ki držijo svojo veljavo vsepovsodi in v vseh časih, v turški armadi ali pa pri kozaški konjenici. Resnica pa je ta, da se čete kot vojaški instrument ne morejo rabiti v svoji lastni deželi, kjer je nered in boj proti njih lastni svobodi, in to rabiti tako, da bi ne bilo nevarnosti, da bi padla njih morala. Druga resnica pa je tudi ta, da se v takem ppoložaju bridko bojijo vsi povelj-

niki čet, da bi zaslužbovali svoje vojake napram civiliziranemu in neoboroženemu prebivalstvu. To je direktni napad na moralo posameznega vojaka, to je gotovo destrukcija vojaške armade, pa naj bo še tako visoka po svoji morali.

Ze na konvenciji Angleške delavske stranke se je reklo to: Napad na Irsko je tudi napad na angleško svobodo kot na svobodo Irske. Kar je danes mogoče na Irskem, mogoče je že jutri na Angleškem.

Poleg tega se je reklo tudi to: Ako bi Irska dobila svojo svobodo, potem je zopet mogoče, da se pride nazaj, in prične sklepati z Anglijo take zveze in odnošaje, ki bodo dali obema državam večjo in popolnejšo svobodo, kot jo pa morete uživati danes, ko ste pod enim vladarstvom.

Angleška delavska stranka je storila velik korak, kateri ostane med zavednim angleškim delavstvom, in kateri je podprl Irce v boju za njih neodvisnost.

Zavedati pa se moramo, da nobena stvar ne trpi večno, in tako tudi ne bodo boji na Irskem. Čas bo prišel svoje, potem pa če je angleška vlada še tako trmoglavna.

Angleško delavstvo veruje, da se ne sme prikrajšati Irske svobode, in to angleško delavstvo bo tudi povspestilo evolucijo razmer in tlečo revolucijo irskega naroda. Mi pa imamo zato vzrok, da se strinjamo z angleškim delavstvom.

Prvega ohijskega guvernerja je doletela zaslužena čast.

Več kot sto let po smrti je zaslovelo ime general-majorja Arthurja St. Clair, ki je nekoč igral centralno vlogo v zgodovinskih dogodkih ohijske države. Generala St. Clairja so spoznali vrednim, da se mu da prostor v "dvorani slave" na New York univerzi.

Predlagale so ga "Hercerske revolucije." Dogodek mora biti interesanten proučevalcem ohijske zgodovine. St. Clairville v Belmont okraju so imenovali po njem. Famosna bitka "St. Clair's Defeat" se je vršila v jugo-zapadnem kotu okraja Mercer, tri milje od meje med Ohio in Indiano.

General St. Clair je bil guverner severo-zapadnega teritorija petnajst let. Teritorij je štel sedanjost države Ohio, Indiana, Illinois, Michigan in Wisconsin. Za guvernerja je bil St. Clair imenovan, ko je bil še predsednik kontinentalnega kongresa, 1787. Zgodovinarji pravijo, da je bil on tisti, ki je vpeljal vlado pod zakoni v teritoriju.

General St. Clair je bil izvrsten vojak, služil je najprej v angleški armadi, pozneje pa je bil v kontinentalni armadi.

Proslavil se je že kot navaden uradnik, potem pa je prišel oni nesrečni poraz, ko ga je lomil protin. Javni kritikizem ga je potrl še bolj. Prišla je potem revščina in zastoj so bile vse njegove prošnje, katere je obrnil na kongres, da naj bi mu plačali denar, katerega so mu bili dolžni. Pennsylvania mu je dala malo letno vsoto, ki ga je držala, da mu ni bilo umretilo lakote.

General St. Clair je bil rojen na Škotskem, 1734. Ko je dovršil študije na kolegiju, je požel videti svet. Izučil se je tudi zdravilstva in posrečilo se mu je, da so ga dodelili armadi, kateri je poveljeval general Wolfe. Bil je pod njegovim poveljstvom, ko je padel Quebec. Po padcu Quebeca je bil pridružen v okupacijsko armado. Pozneje je bil prestavljen v Boston, kjer je poveljeval general Gage. Tam se je seznanil s Phoebe Bayard, pol-sestro guvernerja James Bowdoina iz Massachusetts. Dali so mu kos zemlje blizu Ligonier, v Pennsylvaniji, kjer se je naselil s svojo ženo.

Ko je izbruhnila revolucija, je živel general St. Clair na svoji farmi, ne daleč od Pittsburgha. Ko je slišal novice iz Lexingtona in Concorda, je vrget lojalnost do angleške vlade od sebe. Bil je preveč navdušen za Ameriko in šel je takoj v boj zanj. Udeležil se je kon-

vencije v Hannastown, kjer je izdal oklic na svoje rojake, ki je služil za podlago Izjave Neodvisnosti leto pozneje.

General Washington ga je zelo spoštoval med revolucionarnim bojem in on je bil edini iz Pennsylvanije, katerega je doletela čast, da je bil imenovan za general-majorja. General St. Clair je bil naprošen od Washingtona, da reši Pennsylvansko mejo. Znjegovim činom je bila rešena pennsylvanska armada. Pozneje jo je tako povečal, da je štela več kot katerakoli druga armada iz kolonialnih držav. Med revolucijo se je St. Clair udeležil bojev pri White Plains, Mammoth, Brandywine, Trenton in Princeton.

Prva nesreča ga je zadela kmalu potem, ko je bil imenovan general-majorjem. Poslali so ga v Tincongero, kjer se mu izročili vojaško poveljstvo. Ko se je bližala trdnjava armada generala Burgoyne, je postojanko opustil. Obdolžili so ga, da je bojazljivec, da je nesposoben in izdajalec in obsojen je bil od vojaške sodnije.

Ko so zvedeli za vse stvari, kako je bilo v resnici, so mu odpustili kazen, ga pohvalili in mu dali vse vojaške časti. Kongres je novo razsodbo odobril enoglasno.

Po končani revoluciji se je naselil na farmi pri Ligonierju, kjer je bil izvoljen za delegata v Kontinentalni kongres in dolgo do go potem je bil izvoljen za predsednika kongresa. Potem je bil imenovan za guvernerja Severozapadnega teritorija, kjer so bivali uporni Indijanci.

V aprilu, 1791, se je general St. Clair pripravil, da se spoprije z Indijanci. Hotel je ustanoviti vojaško postojanko ob vasi Miami, kjer danes stoji Ft. Wayne, Indiana. Njegove priprave so se končale v takozvanem "St. Clairjevem porazu."

Mobiliziral je čete v Pittsburghu in prikorakal je 15. maja v Fort Washington. Vsled raznih nezgod njegove čete niso bile pripravljene še dolgo potem. Dne 17. septembra je dospela armada v Fort Hamilton. Strindvajset milj od tam so zgradili Fort Jefferson. Pohod skozi pušce se je pričel 24. oktobra. Predno je odkorakal, mu je pobegnilo okrog 300 milicarjev in prvi polk je bil poslan nazaj, da jih aretiranič pomaga priversti za njih potrebe, katere so morali pustiti tam. Dne 3. novembra (Dalje na 4. strani.)

kakor okameneli gledali prizor, ki se jim je nudil. Prevzeti so bili stmenja tako, da se ni nihče ganil, da bi jokajočemu otroku pomagal na tla. Samo zupan ni ničesar vedel in ničesar slišal, nego topoglavno gledal škofa, se potil in se neprestano davil:

"Ino prišel je... mja... taisti veseli dan, ko so davki veseli ino letina visoka in naša srca vesela ino vsa fara... mja..."

Tedaj pa je eden izmed škofovih duhovskih spremljevalcev skočil k drevesu.

"Skušnjava, zakrij svoj obraz," je zaklical z ognjem svetega ogorčenja in razprostrl je svojo vrhno suknjo ter z njo zakril, kar je kazal na drevesu viseči otrok. Ta klic je vzbudil ljudstvo iz okamenlosti. Dvajset rok se je iztegnilo, da snamejo Natalijo. V trenutku je bila na tleh in skušnjava je imela zopet zakrit obraz.

"...ino prišel je... mja... taisti veseli dan ino naša fara je visoka ino naša srca so slaba..." se je zupan še vedno davil, davi ga ni nihče poslušal, kajti škof je obračal oči k nebu in mlo zdihoval, možki so bili vsi zbegani, ženske pa so htele, kakor da se je zgodila strahovita nesreča.

"...ino prišel je taisti veseli dan, ko so davki našega srca veseli..."

Takrat je pa posegel vmes oni mašnik, ki je skušnjavi zakril obraz.

"Je že dobro, oče zupan, je že dobro," je rekel jako sladko. "Kar nehajte, oče zupan. Saj vidite, kako so presvetili trudni in žalostni. Boste pa jutri pri kosilu končali svoj gimljivi, lepi govor."

"Saj je res," se je razveselil zupan. "da, pri kosilu, da, takrat bom laglje govoril. Zdaj me nekaj tišči v grlu."

"Zahvalim, zahvalim," je govoril škof, gredoč proti svojemu vozu. "Prav lepo ste me pozdravili, da, prav lepo, prav kristjansko. Vsa čast, oče zupan, vsa čast vam in vsem drugim. Prav zadovoljen sem."

Škof se je vsedel na voz in se med špalirjem prebivalstva odpeljal v farovž, deleč spotoma svoj blagoslov. Ljudje so se počasi vračali na svoje domove in tarnali in se jezili.

"Ze tako nismo dobro zapisani pri škofu, zaradi prejšnjega župnika, zdaj se pa še kaj takega zgodi."

"Ze deset let ni bilo škofa pri nas, zdaj, ko so prišli, pa se zgodi kaj takega. Oh, tisto kanaliho bi morali kar potopiti."

"Oh, za prvi pozdrav pa jim je skušnjava pokazala svoj obraz — oh, kaj bodo rekli, kaj si bodo mislili." Kdo ve, kaj bi bile razjarjene ženske storile mali Nataliji, ko bi jo bile zalotile. Toda Natalija je tedaj že bila skrita v grajščinskem golobnjaku, trepetajoča strahu, kaj se bo z njo zgodila, ker je škofu pokazala svoje gole noge itd.

Tomaž pa se ni mogel nasmajati temu, kar je doživel in postavljati se je na glavo, kadar je pomislil, kako je Natalija visela drevesu, škof pa se je zahvalil za tak krčanski pozdrav.

Naslednji dan po birni se je Tomaž oglašil v farovski kuhinji, da nastopi dodeljeno mu častno službo. Poleg njega so bili poklicani v farovž še trije drugi dečki, a ti so bili določeni za nižje opravilo, da čistijo nože, vilice in žlice, za postrežbo v obednici je bil izbran samo Tomaž. Dečki so se pred kuhinjo vsedli na staro skrinjo in spoštljivo kakor v cerkvi čakali, kdaj jih pokliče kuharica na delo. Z željnimi pogledom so kukali v kuhinjo, iz katere je hlapel tako omamljiv vonj ter otepali svojo juhičo, ki jim jo je naklonila kuharica. Tomaž pa juhe ni maral, kajti čakal je, da dobi kaj pečenega. A čakal je zaman.

"Tomaž, nesi gospodom kruh!" Ta poziv je poživil vso dušo. Kakor bi bila kuharica zaklicala "Tomaž, vzemi zastavo in popelji nas v boj za sveto vero," tak vtisk je napravil ta klic na Tomaža. Planil je s krinje in vzel veliki lesen krožnik z narezanim kruhom, ki mu ga je izročila kuharica. Ves razburjen je šel za mežnarjem, ki je nesel vino v slavnost-

no okrašeno obednico, za njima pa so dekile nesle juho.

Ob dolgi mizi so sedeli duhovni gospodje in menili o dobrih farah in hudobnih liberalcih. Na zgornjem koncu je sedel škof s čepico na glavi. V prostorni dvorani je dišalo po kadilu in snoftobaku. Tomaž je nesel kruh od gospoda do gospoda, a pred škofa se skoro ni upal, dokler ga ni mežnar tja potisnil. Škof so si pa ravno z vilicami trebili zobe in so Tomažka popolnoma prezrli.

Tomažek ni imel s postrežbo mnogo dela. Skromno je stal pri vratih in čakal, kdaj ga kdo pokliče, naj prinese kruh in kdaj dobi ukaz, odnesti krožnike. Tako je imel priliko gledati, kaj je vse prinesla kuharica na mizo. Kurja župec z nudelji je bila prva stvar. Potem pa so se vrstile jedi: klobase z zeljem, telečja pečenka, pečene klobase z gorčico, svinjska pečenka, klobase s hrenom, cvrte piške s salato in klobase, narezane z jesirom in oljem, puran in domača šunka in klobase, šarkelj in flancati in pehtranovčki in zopet klobase. In gospodje so delali s celjstmi, kakor bi šlo za stavo in nihče ni nič govoril, le emagali so v zboru. Se-le, ko je pričelo vplivati vino, je postalo živahnjeje. Fajmošter Jaka, vedno ježni in vedno lačni dušni pastir v sosednji fari, je aretirai skledo s cvrtimi piškami, ravno ko jo je hotel mežnar odnesti.

"Holt!" — je v svoji vinjenosti zaklical na ves glas, "škofije pa ne izpustim."

"Ali, Jaka," je šepetal poleg njega sedeči gospod in ga dregnil pod rebra. "Kaj ne vidiš, presvetli so že pri črni kavi, ti pa še zmircem piške otepavaš."

"Božji mlini meljejo potasi, pa gvišno," je zarenčal fajmošter Jaka in popadel vjeto kurjo škofijo, kakor da je že teden dni stradal.

Tomažek pa ni mogel dalje opazovati fajmoštra Jaka, kajti poklican je bil na gornji konec mize, da odnese krožnike.

Najhitreje in najstalneje.

posiljanje denarja v staro domovino je potom čeka (draft). TUKAJ JE KAR JE POTREBNO:

Mi vam pošljemo ček. To ček pošljete vi naslovljencu in kadar on ček prejme, gre z njim na določeno banko, kjer dvigne denar. Mi izdajamo čeke na vse večje banke v Jugoslaviji. — Pošljamo denar tudi potom pošte in brezjavno. — Naša cena je vedno najnižja.

Pošljamo denar na bančne uloge na vse hranilnice v Jugoslaviji in vam dobimo vložilne knjižnice v najkrajšem času.

Prodajamo parobrodne listke vseh parobrodskih družb. Našim potnikom preskrbimo vsa potna izkazila brezplačno. Dobimo vam vašo družino iz starega kraja v Ameriko. Izpolnjujemo vse javne notarske posle kot so: pogodbe, in razne druge postavne listine. PRIDITE OSEBNO ALI PIŠITE ZA POJASNILA.

NEMETH STATE BANK

John Nemeth pres.

Glavnica i rezerva preko \$2.000.000.00.

v bančnem poslopu 1597 Second Ave. NEW YORK CITY
10 E. 22nd St.

Jaz zdravim samo moške

Moj način zdravljenja se je izkazal uspešnim. Osebo opazovanje metod uporabljenih po evropskih klinikah, ko sem bil v Londonu, Parizu, Rimu, Dunaju in Berlinu in moja 25-letna skušnja v zdravljenju Resnih in Zastaralih boleznih moških, mi daje mnogo prednosti pri zdravljenju in vselej dosežem uspešen rezultat. Ako ste bolni pridite na brezplačno posvetovanje, kjer se odkrito pozovimo; lahko si prihranite mnogoletno trpljenje in si popolnoma spremenite pot življenja. POSVETOVANJA IN NASVETI BREZPLAČNI. GOVORIMO SLOVENSKO.

2 EAST EXCHANGE ST.
Vogal Main & Exchange.
AKRON, OHIO.

DR. HOWELL

Ali ste podrti ali ste moči? Pridite k meni, in pomagal vam bom. Ure — Od 10 dop. do 4. pop. Zvečer od 6:30 do 8. V nedeljo zaprto.

ALI VESTE?

Da imamo zvezo z vsemi velikimi bankami v JUGOSLAVIJI?

In da pošljamo denar tjakaj po najnižjih dnevnih cenah in da garantiramo vaš denar.

LORAIN STREET SAVINGS & TRUST CO.

Corner Lorain St. and Fulton Road.

VRTNA VESELICA

— se vrši —

8. aug. v J. N. Domu, v Euclid, O.

— ob priliki —

10-letnice društvenega obstoja

DR. NAPREDNE SLOVENKE

ŠT. 137 S. N. P. J.

Slovenka sem, tako je mati djala.
Slovenka sem, tako mi domovina kliče!
Ostala bom do groba zvesta,
Vsikdar "Napredna Slovenka"!

Vspored:

1. Godba pod spretnim vodstvom g. A. H.
2. Družba za 20-funtno Drobničovo gosko.
3. Srečolov za najlepše dobitke.
4. Dirka članice (mladi vojaki)
5. Izžreban bode zlat prstan z znakom S. N. P. J.
6. Tekma za darilo najlepšega plesalca.

Cenjeno občinstvo se najljubneje vabi na našo vrtno veselico. Obeta se Vam barka zima, zato naj vsak pohiti še enkrat tja v prosto naravo, da se naužije čistega zraka.

Vsakomur je znano da Napredne Slovenke prekažajo vse druge prireditve, zato Vam kličemo na veselo svidenje.

Napredne Slovenke.

BEDAK MARTIN.

Spisar Ksaver Meško.

Živel je nekoč mož, Martin po imenu. Kje in kdaj? Nepotrebnost vprašanje, brezpomembno vprašanje! Ko pa je širna domovina kakor komaj vidna pika na dlani božji, ki drži svet; ko pa je tisoč let pred obličjem Gospodovim kakor večerajšnji dan, ki nam je minil, da sami nismo vedeli, kdaj in kako.

Tega moža so ljudje imeli sicer prav radi, a zvali so ga bedaka in budalo, teslo in motovilo.

Bedastvo njegovo pa je bilo v tem: vsemu svetu je izkazoval dobroto, kakor in kolikor jih je pri svojem siromaštvu pač mogel. In budalost njegova je bila tale: vse je delal za božje plačilo, od ljudi ga ni pričakoval in ne zahteval. Niti hvaležnosti ni iskal pri njih. V svoji motovilsti je mislil in sodil: "Saj je ljudje itak ne poznajo."

In takšne je bila njegova budalost:

Zorele so češnje. Kakor rdeče koralke so zarele na drevesu za Martinovo hišico — stara je bila ta bujta in slabotna, streha je kazala rebra in prosila odeje, rane na oknih so bile zakrite s papirjem, a ob nevihti so se le prerade nanovo odprle in so zaklicale po koreniti pomoči in zdravilu. Gospodar je pač čestokrat opazoval nagoto strehe, a je tuhtal sam pri sebi: "Saj ni, da bi moral biti ravno moj dom grad ali cerkev. In še tudi ni prehudo. To zimo še potrpi in pretrpi. Drugo leto bo morda več časa, pa se tedaj lotim te krparije."

Pa ni prišlo nikoli tisto leto, ko bi bilo dovolj časa. Rane strehe in oken je čutil posestnik na lastnem telesu, ko mu je ob nalivih in viharjih teklo v sobo, in mu je pihalo od vseh strani po izbi in čez posteljo. Pa se je bodril in tolažil: "Treba pač nekoliko potrpeti. Kadar mine nevihta in vihar, bo že spet dobro in prijetno. Pozimi pa zadela luknje in špranje s treskami in z mahom, pa bom stanoval kakor grof v gradu."

Takšen je bil Martin, bedak. Takšen je bil njegov dom, resnično ljub in drag mu kakor ponosen bel grad.

Okoli doma je ležalo in stalo vse drugo bogastvo Martinovo: na podoknih hiše se je sprostiral vrt, obrnjen ves dan proti solncu kakor rumeni cvet solčnice, za spoznanje večji od mizev premožni kmetijski hiši. Po hribu za kočo je bila položena njivica — tudi na to je sijalo božje solnce skoraj ves dan, seve kadar se ni užaljeno in čmerikavo skrivalo za mrčne zastore v ogromni hiši božji, za nemirno sem in tja se zibajoče oblake. Na lepi trati med baki in njivo je stalo petero dreves, med temi širokovejasta češnja, vsa smolnata po nasajenem grbastem telesu.

Rodila je malone leto za letom. Kadar so se pričele rdečati jagode, viseče v lepih grozdih med zelenim listjem, so bili prvi, ki so jih poizkusili, so li že dovolj skuhanje in zmehčane od toplih solčnih žarkov za tečen zajtrk, slasten obed in še za večerjo navrh, kričavi škvorci.

Pač je Martin videl, kako mu kradejo proti vsaki pravici in postavi sočni sad. A jih je pohleвно pustil, da so zobali. In zobali so prav požrešno, med strašnim vikom in krikom, kakor da jim ni vsem dovolj in se morajo kregati, pripraviti in zmerjati za slednji grizljaj — a v to povsem domačo in zasebno njihovo zadevo in svajo se Martin vendar ni mogel vmešavati.

Pa je prišel mimo vaščan, modrijan. Zaslišal je s češnje kreg in prepri v vseh molih in glasovnih legah in si je radove-

no in natanko ogledal sladkosnedeže. V skrbah in nevoljah, kakor da ropajo njegovo lastnino, je pogledal čez nizki plot na tesni vrt. In če je Martin, bedak baš delal na vrtu, kopal, sadil, plel, zalival, je sosed modrijan menil z važnim in pokroviteljskim glasom:

"Martin, pa jih ne boš?"

Martin se je začudil, skoraj ustrašil.

"Kaj bi jih naj? Da nagnal, misliš?"

In se je nasmejaj, na široko in dobrovoljno. Kakor smeh brezskrbnega otroka je bil ta Martinov nasmeh.

"Čemu bi jih naj naganjal?"

Zdaj se je čudil kmet.

"Čemu? Saj ti vse obero."

Martin je privzdignil glavo in pogled. Z obema očesoma se je zagledal naravnost v razsohasto, grčavo vejčje in v trumo črnih gostov na njem. Smehljaj se je zadovoljno in srečno, kakor bi gledal nad drevesom nebesa odprta in bi videl skozi odprtino samo slavo nebesko.

In je dejal počasi in veselo:

"Mislim, da ne bodo vsega. Bog jim blagoslovi!"

"Teslo je teslo," je razsodil na tihem modri seljak. "Škoda časa in besed, ki sem jih izgubil z njim."

Obrnil je Martinu hrbet in je šel svojo pot, srdeč se v srcu in v mislih na bedaka.

Drugi, ki so kmalu opazili rdeče oči, kukajoče prešerno, naravnost izvalno izmed zelenja, so bili vaški otroci. Že ves čas, odkar se je sesul z vej belih sneg, svileni cvetovi, so s skrbnimi, strokovnjaškimi očmi opazovali in ocenjevali češnje: — "Bo li letos imela kaj ali ničesar?" Tudi ti so se lotevali Martina, ker ni odganjal škvorcev.

"Stric, vse pojedlo!"

"Bog jim blagoslovi. So tudi stvarce božje. Tudi njih boli glad, kakor vas, otročki!"

"A kaj ostane potem nam?"

"Bo še dovolj, mali, bo. Bog bo blagoslovil tudi vam."

Končaj pa so bile češnje za silo dozorele, je prihajala otročad v trumah, vsi vaški malčki.

"Stric, ali smemo na češnje?"

"Le idite! Bog vam jih blagoslovi. . . . Počakajte, pristavim vam lestvico."

Ni je še varno prislonil, je že desetero rok grabilo za kline.

"Le počasi! Vsi ne morete naenkrat; se zgodi še nesreča. A vi, najmanjši, vi ne hodite gori. Bi padel kateri z drevesa. Pojdem jaz in vam jih nabere."

"Idite, stric, idite!"

Takšen bedak je bil ta ubogi bajtar Martin.

Prišla pa mu je, ko je nabiral češnje, misel: "Ko bi jih dejal sušit, kako dobro bi se prilegle pozimi. Otepal bom spet sam suhi kruh; Bog, če bo še tega dovolj."

Pa se je ozrl ob taki skušnjavi navzdol. In je videl, s kako žarečimi pogledi, polnimi pričakovanja in hrepenenja, zro mlade oči gori v njega in čakajo, kdaj da jim vrže prgišče sladkega sadu doli v travo.

Odločno je zmajal z glavo, kakor da ga je poščegetala in zbadla nadležna muha. "Kakšne grde misli me spe! danes nadlegujejo! Samo nase mislim! To imate, otročki. Bog vam jih blagoslovi!"

Takšno motovilo je bil ta Martin

Živel je tedaj v vasi čevljar. Pa je zbolel in ni mogel delati. Bilo pa je v hiši sedem otrok. Najmanjše je nosila mati še na prstih, tako tudi ona ni mogla ničesar prida zaslužiti. Kmalu je zavladala v hiši beda. Treba bi bilo plačati tudi davek; za ostal je že dobrega pol leta. A kje bi naš siromaki vzeli denar, ko ga še za vsakdanji kruh niso imeli!

Ko je Martin slišal o nevolji pri čevljarju, je odprl veliko pisano skrinjo, stoječo v poltemnem kotu ob postelji. Staro nogavico s kupčkom srebrnikov je

hranil v skrinji. Podedoval jih je po rajni materi.

"Za najhujšo silo jih hrani, Martinek," mu je naročala starčka, ko mu jih je izročala na smrtni postelji. In Martin, ki re malo, ker mu ljudje dela niso je sicer vse razdal, kar je zaslužil in imel — bilo je itak bo plačevali, on pa nikogar nikdar opominjal in terjati ni — Martin je te srebrnike hranil in čuval tako zvesto in s takim spoštovanjem, s kakršno zvestobo in s kakršnim spoštovanjem je hranil v srcu posvečeni spomin na rajno mater.

A zdaj je odklenil in odprl skrinjo, zamišljen, z resnim obrazom. Pa ni segel takoj po denar. Zakaj to je bila važna stvar; v važnih in težkih zadevah pa se je Martin vedno posvetoval z materjo.

Tako se je tudi zdaj obrnil do nje. Tja proti postelji se je obrnil, kjer je presedela in preležala bolna starčka dve leti in pol pred smrtjo. Mati na postelji — ta podoba se mu je utisnila izmed vseh najjasnejših v spomin, najgloblje v dušo. In kadarkoli je hotel po njeni smrti vprašati mater za svet, vselej se je obrnil do nje na postelji.

Tako tudi zdaj.

"Kaj mislite, mati" — je povzel počasi, s preudarnim in premišljajočim glasom — "ali bi ali ne?"

Glej, mati, vela strka, sedi na postelji, sključena, in se oklepa z rokami suhih kolen, ker se sicer niti pokoncu ne more držati. Ko jo vpraša, okrene glavo počasi proti njemu. In izsušene, ovenele obraza mu zasveti naproti dvojje skrbčih, ljubečih oči. In polnih glas, mil, zveneč skoraj kakor glas mlade ljubeče deklice in ne glas izmučene, betežne starke, ga vpraša nežno:

"Kaj misliš, Martin, moje dete?"

"Glejte, mati" — nadaljuje Martin in zre z ljubečim, otroškim pogledom materi naravnost v lice in v oči — "pri čevljarju Krivicu je nesreča in gorje v hiši: on bolan, ona se ubija z dečo, za delo in zaslužek pa ni nikogar. Glad trpe, in zdaj jih bodo še rubili!"

Martin preneha, pomolči in čaka, kaj poreče k temu mati.

"Rubili?" se čudi starčka s poltihi svojim glasom, polnim potrpljenja in polnim vdanosti v trpljenje. "Kako more kdo take siromake rubiti?"

"Bodo jih, mati!" odgovarja Martin naglo, skoraj razgredo. "Davek mora biti plačan, gosposka ne čaka."

Starčka zmajeva z glavo, zamisljena, potrta.

"In ni pomoči, Martin, moj sin?"

"Bila bi, sodim. Glejte, mati, takole sem jo pretuhtal: ko bi dal jaz srebrnike. Glejte, mati, sila je velika."

Mati se nasmehlja. Kakor kadar posije smejoč solnčen žarek čez samotno plan ob poznem jesenskem dnevu in poživlji in pozlati pusto krajino, da je še enkrat preplavljena in blagoslovljena z lepoto kakor pomladi in v poletju, tako zasije ta smehljaj čez staro gubasto lice, in ga za-hip pomladi in naredi vsega lepega. In kar je topele žarek za napol ozeblo cvetko, je ta smehljaj srcu sinove-mu.

"Vem, Martinek, velika je stiska tvojeja srca, ker vidiš sosedove v nesreči. Vzemi srebrnike, Martin, reši siromake. Bog ti blagoslovi tvoje delo. — Bog ti ga povrni."

"Bog povrni vam, mati. Vi ste vedno tako dobri. In vselej razsodite tako modro."

(Dalje jutro.)

Ce danes prestejemo vse vojske na tem svetu, najdemo številko — trideset.

Vse tiste, ki so za pravo "sušo" v Ameriki, jih niti ne zapirajo.

Podatki glede pošiljanja denarja v vašo deželo.

Je nekaj sekcij nekaterih dežel, v katere je velika teškoča pošiljati denar iz Amerike svojim domačim in prijateljem.

Mi vam z veseljem nudimo take in slične podatke glede denarne situacije, kot jih vemo o vaši deželi. Vprašajte nas zanje.

Mi prodajamo drafte, denarne nakaznice, kabelske pošiljke in denar.

DIREKTNNA ŽIČNA ZVEZA S TUJEMSKIMI TRGI. — TUJEMSKI ODDELEK.

OTIS & CO.

216 Superior Avenue.

Po stopnicah navzdol v
CUYAHOGA BLDG.
PUBLIC SQUARE.

DR. L. E. SIEGELSTEIN

Zdravljenje krvnih in kroničnih bolezni je naša specialiteta. 308 Permanent Bldg. 746 Euclid ave. vogal E. 9th St. Uradne ure v pisarni: od 9. zjutraj do 4. popol. od 7. ure do 8. zvečer. Ob nedeljah od 10. do 12. opoldne.

PRIJAZNO NAZNANILO

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem prevzel dobroznano trgovino confectionery, cigare, tobak in sladolede ter mehke pijače. Trgovino sem kupil od Mr. John J. Smrekar na 1401 E. 55th St.

Cenjenemu občinstvu in društvom se priporočam za razna naročila kot za razne prireditve in piknike; vedno sem vam na razpolago za postrežbo s sladoledom in dobriimi cigarami po isti ceni, kot jaz prejmem.

Za obilna naročila se vam že vnaprej zahvaljujem. Za točno postrežbo vam jamči.

FRANK CORENC CONFECTIONERY

1401 E. 55th ST. Tel. Rosedale 3979-J

Rezultati naše uspešne postrežbe

Največ Jugoslovancev, ki so dospeli v Cleveland tekom zadnjih par mesecev, je prišlo potom našega urada. Vsaka ladja prinese sem veliko števil ljudi, po katere smo poslali mi. Ladja PRESIDENT WILSON je dospela zadnji teden, na kateri je bilo 32 naših potnikov.

Ako mislite koga dobiti sem iz starega kraja in mu želite varno in zavarovano potovanje, vam svetujemo, da pridete v naš urad in pustite, da vam pomagamo z našo uspešno postrežbo. Mi izdelamo vse potrebne listine in vam zagotavljamo najboljšo in neuspešnejšo postrežbo.

Ta urad pošilja denar v Evropo po najnižjih borznih cenah in v najkrajšem mogočem času.

Mi izdajamo drafte na največje in najbolj zanesljive banke v Ljubljani.

PRESIDENT WILSON odplove 14. septembra.

Ako mislite potovati na tej ladji, vam svetujemo, da pridete v naš urad takoj in si kupite listel.

ZUPNICK & COMPANY TUJEMSKA MENJALNICA. PAROBRODNA AGENCIJA.

6024 St. CLAIR AVE.

Cleveland, O.

LOKALNE NOVICE

— V kratkem bo dobilo mesto Cleveland večjo množino konserviranega mesa, katerega bo dalo na trg. Prodaja se bo vršila po vsej Ameriki, kjer bo prevzelo to prodajo okoli sedeset tisoč poštarjev, pet tisoč bankirjev in županov. Meso se bo prodajalo po nizki ceni. Vlada hoče strem napovedati boj napram visokim živilskim cenam.

— Mrs. Norma Valetin je bila žena oziroma nevesta samo šest tednov. Mlada je ta žena, kajti stara je le 15 let. Ona tudi pravi, da ne verjame več v ljubezen na prvi pogled, ko pravi Shakespeare, da človek niti ne ve, kaj je prva ljubezen, če ni ljubil s prvim pogledom. Z možem se nista razumela, pričel jo je pretepati, zakar ga je dala ona aretirati. Pravi, da se ne bo več poročila. Ona živi sedaj pri svojih starih na 4306 Cedar cesti.

— Mrs. Jane Ware, ki se je pred štirimi meseci razporočila od Ernest Ware, že zopet išče razporoko. Stvar pa je sledeča: Ko je ona sprejela prvo odškodnino za razporoko, je kmalu potem dobila brzojavko iz Mobile, Ala., da je njen prejšnji mož našel smrt pod avtomobilom, ki se je prevrnil v neki jarek. V telegramu se jo je prosilo, da naj pride k pogrebu. In res je šla; tam pa je našla "njenega" moža bolj zdravega kot ga je pa ona še kdaj videla v njenem življenju. Takrat je imel ta mož že tudi nov samokres, s katerim jo je prisilil, da ga je ponovno poročila. In bila sta spet mož in žena, pa spet ne, ker danes ga ona zopet toži za razporoko. Ona živi na 1522 Starkweather cesti.

— Mleko se bo podražilo, tako se je včeraj naznanilo od mestnega živilskega in mlekarškega inspektorja. On pravi, da se bo mleko plačilo s prvim avgustom po 16 centov za kvort mleka in 10 centov za pajnt. Prodajalci na debelo zahtevajo po 36 za galono, tako tudi razvažalci niso mogli prodajati mleko po stari ceni.

— Vlada daje priliko ameriškim mladeničem, ako hočejo vstopiti v ameriško armado, katera tvori čete v Nemčiji. Zahteva se tisoč vojakov. Na Public Square je novačnica, in tam se lahko priglasite. Prednost imajo vojaki, ki so že služili v armadi, kakor tudi taki, ki bi se mogli hitro prilagoditi vojaškemu življenju, za katerega mora biti sposobna ameriška armada v Nemčiji.

— Mrs. Helen P. Sheldon, prejšnja Clevelandčanka bo dobila \$10.000 letno od posestva J. Maloneya, Cikažana, katerega je razporočila še 15 let nazaj. Tako pravi oporoka. Mrs. Sheldon živi sedaj v Plaza hotelu v New Yorku in je tudi že razporočena žena William-a J. Whita, ki je kralj-izdelovalec žvečilnega guma.

— Dveletni otrok H. Bahr iz 1392, vzhodna 34 cesta, je šel včeraj na dolgo pot. Prehodil je od doma pa do 99. vzhodne ceste, skoro tri milje. Tam ga je našel policaj, ki ga je odpeljal nazaj na dom.

— Josip Kavel iz 2248 Oregon ceste je hotel postati svinčar ali plumber ali polagalec svinčenih cevi, da se razumimo, ker nimamo pravega slovenskega izraza za te ameriške plumbe. Doma je imel toliko različnih potrebščin, da bi lahko opremil najmanj 30 kopalnih bajn. On zanikava, da bi ukradel to blago, ki je bilo v njegovi hiši.

— Ali je to za šalo ali je za "spas", ali pa je samomor, kajti definitivnega se ne more zvedeti nikjer. Še pred dnevi je pustil na obrežju jezera blizu

Addison ceste neznani človek obleka, poleg katere je bil napisan listek z naslovom neke ženske. Na listku je bilo napisano, da je izvršil samomor. Policija je poiskala taisto žensko, toda ženska niti ne pozna moškega in baš toliko ve o njem, kakor policija sama.

— Policija išče moškega, ki je ubil Ch. Sparacero, o katerem smo poročali še včeraj. Mnenja so, da policija že pozna ubijalca.

— Mrs. Elizabeta Austin je šla pod ključ še včeraj. S svojim možem sta imela prepir, pa je vzela samokres v roke in ustrelila. Mož je bil zadet od samokresne kroglice in prepehvan v bolnišnico, kjer bo okreval. Rana ni nevarna. Stanovanje imata na 2541, vzhodna 37. cesta.

— Med tatovi so tudi znanstveniki, če ne drugje, pa v Clevelandu, kjer kradejo že aparate za preiskovanje krvi. Tak aparat je bil ukraden nekemu zdravniku na Union postaji. Menda pa ja ne bodo poskušali rožninetovega "Jacka" koliko "kikov" ima še v vročih poletenskih dneh.

— Na urad prohibistične agenture je prišel farmer, ki je prosil: "Moja krava je bolna; živinozdravnik je dejal, da bi ji "en dušek" viske ne škodovalo, ampak najbrže pomagalo. Kako bi jo dobil?" — "Ne moremo pomagati," je rekel uradnik, "menda ja ne predstavljate sami vašo bolno "kravico"."

— Med Detroitom in Clevelandom bo vozilo 11 pomorskih zrakoplovov, kateri so bili že kupljeni, kakor pravi poročilo iz Washingtona.

— Jako zanimivo veselico priredijo članice društva "Napredne Slovenke", v nedeljo 3. avgusta v prostorih Jugoslovanskega Doma v Euclid. Članice društva "Napredne Slovenke" se še vselej priredile priljubljene zabave, nekaj prav posebnega pa se obeta na omenjeni dan.

— Desetletnico svojega obstanika bo praznovalo društvo "Mir", št. 142 SNPJ v nedeljo 8. avgusta v prostorih Slovenskega doma v Collinwood-u. Za to slavnost je društvo na delu, z bogatim programom, da se proslavi ta dan najslajnejše.

— Priljubljeno in kulturno društvo "Lilija" je pričelo s svojim marljivim delom. Društvo bo priredilo humoresko "Zanikerna Trojica" v nedeljo, 12. septembra v prostorih Slovenskega Narodnega Doma v Newburg. Ob priliki poročamo kaj več.

— Naš rojak in bivši gročarist, Mr. John Tomazič bo v kratkem odprl novo trgovino z hardware ter drugimi potrebščinami. Trgovino bo odprl v prostorih našega zavednega rojaka in trgovca Mr. Jos. Gorinik, 670 E. 152nd St. Collinwood. Mr. Tomaziču želimo mnogo uspeha.

— Dobroznano gostilno, katero je vodil več let Mr. Jos. Kalan in zadnje čase Mr. V. Jurman, je prevzel Mr. Frank Skok, kjer bo vodil gostilno. Rojake opozarjamo na njegov oglas v današnji številki.

V AMERIKO z \$114.000.

New York, 28. julija. — Sem je prišel Carlos Mollo, ki se misli preseliti v Ameriko. S seboj ima \$114.000. — Ali ni zavidanja vredno, ko prihaja v Ameriko s tolikšno vsoto denarja.

ZA \$800.000 ZGANJA ZAPLENJENEGA.

Toledo, 27. julija. — Včeraj so tukaj vladne oblasti zaplenile 3 vozove zganja, ki je vredno \$800.000.

Zganje je bilo poslano od distilirske tvrdke William Gaines v Glenn Creek, Ky., ter je bilo namenjeno za Boevin & Wilson Co., v Cotrealeu, Canada.

NARODNA BANKA

KRALJESTVA SRBA, HRVATA IN SLOVENCA V BEOGRADU

priporoča Srbom, Hrvatim in Slovencem, ki žive v Ameriki, da pošiljajo denar svojim domačim v stari domovini potom kupovanja edinole s čeki za dolarje in ne pa za dinare ali pa za krone. Denar bo izplačan po Narodni Banki Kraljevine Srba, Hrvata in Slovenca v Beogradu. Priporočljivo je, da se denar pošilja za izplačitev na omenjeni banki po sledečih bankah v Ameriki:

AMERICAN EXPRESS CO., 65 Broadway,
New York, N. Y.
COLUMBIA TRUST CO., 60 Broadway,
New York, N. Y.

ali po njihovih podružnicah.

Na ta način so naselenci varni pred zgubo, katero drugače mnogokrat trpe vsled nepovoljnem kurzu, kadar kupujejo za dolarje dinare ali krone.

Ali pa, da se obvaruje oseba, kateri je poslan denar potom čekovnih nakaznic, je najbolj varno, kajti obrambeno je, da se ne zgubi denar radi kurza. Narodna Banka je v sporazumu z ministertvom finance, ki ima obveznost, da se vsaki denar izplača prejemniku brez kakih drugih posredovanj. Plača se vselej v dinaru, kakor je dnevni kurz vrednost dolarja po Beogradski borzi. Ako pa oseba, kateri je poslan od svojcev iz Amerike ne more v Beograd, da dobi izplačano poslani denar, se za to poskrbi vse potrebno, da se denar po podpisu prejemnika odpošlje na njegov naslov potom pošte.

Banka računa za svoje stroške dva in pol (2½) dinara od vsake tisoč dinarjev, in to le v onih slučajih, kadar se denar izplačuje izven banke v Beogradu.

Poleg tega je potrebno, da se pošiljatelj enakih čekovnih nakaznic posluži sledečih obvestil svojcem, katerim je poslan denar:

1—Da se vsak dotičnik, kateremu je poslan denar in na katerega se glasi ček, podpiše, kakor je potrebno, in

2—Da oseba, kateri je poslan denar, istega predloži osebno ali potom pošte Narodni Banki v Beogradu za izplačitev. Važno je, da vsak, kateri želi imeti izplačevanje potom pošte, da natančno označi njegovo ime, naslov in naslov pošte, potom katere bo dobil izplačilo.

Istotako se opozarja vse one, kateri želijo poslati denar v Narodno Banko na hranilne vloge, da istega ona ne prejema, pač pa pošiljatelj lahko označi, na katero banko želi imeti denar naložen kot hranilno vlogo, pa najsibo v Beogradu ali v koji drugi banki v kraljestvu, ali pa da puste to zadevo Narodni Banki sami, da napravi vse potrebno.

NARODNA BANKA KRALJESTVA SRBA, HRVATA IN SLOVENCA, BEOGRAD.

Mimica: Mama, zakaj pa se ženske možijo?

Mama: Zato, ker se moški ženijo.

Mimica: Mama, vi še sedaj ne veste.

Če fant plesat' ne zna, tudi punc ne pozna; če pa fant pleše, je znak, da se ne boji na starost pleše.

Kdaj bo prišel tisti čas, da se bo lahko ukradlo slovenskemu uredniku tisoč dolarjev.

V AMERIKO z \$114.000.

New York, 28. julija. — Sem je prišel Carlos Mollo, ki se misli preseliti v Ameriko. S seboj ima \$114.000. — Ali ni zavidanja vredno, ko prihaja v Ameriko s tolikšno vsoto denarja.

ZA \$800.000 ZGANJA ZAPLENJENEGA.

Toledo, 27. julija. — Včeraj so tukaj vladne oblasti zaplenile 3 vozove zganja, ki je vredno \$800.000.

Zganje je bilo poslano od distilirske tvrdke William Gaines v Glenn Creek, Ky., ter je bilo namenjeno za Boevin & Wilson Co., v Cotrealeu, Canada.

FRANK SKOK

6101 St. Clair Ave.

Nadaljevanje iz 2. strani

bra je dospela armada na prostor, kjer se je pozneje bila bitka. Postavili so taborišče na nekem hribu z dobrim razgledom. General je mislil počakati tam, dokler ne bi prvi polk prišel nazaj.

Predno je solnce izšlo drugi dan, so Indijanci napadli tabor. Straže so zbežale nazaj v taborišče, kjer je zavlada splošen nered. Napad na levem krilu je dal Indijancem prvo priliko, da so napadli tabor sam. Dasi ravno so se borili junasko, jih niso mogli zadržati. Skoro vsi topničarski častniki so bili ubiti in kmalu se je videlo, da bodo morali bežati. Toda je najprej je bilo treba, da so dosegli prosto pot. Vsled tega je general St. Clair hotel odvrniti Indijance s pota in je ukazal napasti indijansko desno krilo. Miličarji so imeli priliko za odhod, njim so sledle federalne čete in major Clark je bil zadnji s svojim bataljonom, da jih je kril na pohodu.

Umikali so se, dokler niso dospeli v Fort Jefferson. Tam se jim je pridružil prvi polk in dolgo se je mislilo, da je to bilo vzrok, da so Indijanci dobili zmago, ker general St. Clair ni imel dosti čet. Drugi pa pravijo, da je bilo Indijancev toliko, da jih general ne bi bil mogel ustaviti, čeprav bi bil imel ta polk na razpolago. Vsi so bili mnenja, da je bila rešitev tega polka pollaga za srečen izid vojne z Indijanci.

Preiskava, ki je sledila porazu, je dokazala, da se vojni departament ni brigal za armado, ki je bila izpostavljena vsem slabim posledicam, posebno še, ker je bilo mnogo smodnika za nič, ker ni hotel goreti in vsled tega so mislili, da poveljujoči general ni bil kriv poraza.

Ko je bil governor, se je general St. Clair izjavil, da bo on osebno odgovoren za nabavo tovrstnih konj in drugih stvari, ki so bile potrebne za boj zoper Indijance. Tako je zapravil okrog \$3000 svojega denarja in ker tega denarja ni bilo kako drugače uporabiti, se ni brigal, da bi ga bil iskal nazaj. To je bilo dosti denarja za tiste čase.

Ko je šel v pokoj, se je podal v Washington, da si poišče ta denar. Tam so mu rekli, da je njegova zahteva protipostavna in da je moral denar biti že dolgo izplačan. Rekli so mu, da bi bil moral denar preje zahtevati in mu niso hoteli povrniti, kar je on potrošil za armado. St. Clair je bil globoko užaljen vsled tega. Skoro dve leti se je trudil, kako bi bil dobil nazaj denar, potem se je podal v Ligonier, kjer je živel s svojo hčerjo, ki je bila udova. Bila sta oba brez denarja in hudo revna.

Potem se je začela zanimati zanj pennsylvanska zakonodaja in dali so mu letnih \$300, katere so pozneje pomnožili na \$650. On ni več dolgo užival dobrot tega denarja in je umrl vsled poškodb, ko se je ponesrečil s konjem pri Greensburgu, Pa.

PRODA SE — Konj, 2 voza, in 2 kravi. Zglasite se nemudoma na 16011 Saranac Rd. (178-183.)

Čenjenim UČENCEM in UČENICAM naznanjam, da sem se preselil iz

6102 ST. CLAIR AVE.

na

1200 E. 61st St.

Tem potom naznanjam tudi, da bom pričel poučevanje poleg mandoline tudi kitaro, banjo in piano, za začetnike tudi Hawaijsko kitaro.

VIKTOR LISJAK,
1200 E. 61st St.
(178-79-80)

HIŠA NAPRODAJ s 4 sobami kopalnice in vse potrebno kar spada k hiši. Hiša je še nova; porč z letno in zimsko opremo. Zglasite se pri lastniku na 1239 East 175th Str. (177-79)

Gramofonske Plošče

zahtevajte novi cenik

Velika zaloga ur in zlatnine.

Wm. Sitter

5805 ST. CLAIR AVENUE

Cleveland, O.

MALI OGLASI

ČITAJTE!

D. Stakich & J. Krall

MI PRODAJAMO

hiše lote in farme

ISTOTAKO ZAMENJAMO

FARME ZA POSESTVA

V MESTU.

Postena postrežba.

15813 WATERLOO RD.

Cleveland, Ohio.

KOGAR SE TIČE:—

Želim, da bi naznanil vsakomur

ki bere moje spravevanje, da je Dr.

G. W. Hans, 8115 St. Clair Ave. ki

propraktor, bil oni mož, ki mi je

pomagal do zdravlja, potem, ko mi

specijalisti, h katerim sem hodil več

niso mogli pomagati. Zgubil sem že

vse upanje, ker nisem dobil nobene

ga zboljšanja v mojem nervoznem

položaju. Srečen sem bil, ko so mi

priateljeli svetovali naj vzamem adju-

ranja pri Dr. G. W. Hans, Danes ču-

tim, da mu dolgujem življenje, pri-

hranil mi je mnogo denarja in bole-

čin. Želel bi, da bi mogel govoriti z

vsakim posebej izmed vas, ker sem

prepričan, da bi tudi vi vzeli isto

zdravljenje. Obrnite se vselej z za-

upanjem na Dr. G. W. Hans, ki vam

bo vedno pomagal k zdravju.

S spoštovanjem

B. SHERRY,

3195 W. 62nd St. Cleveland, O.

HIŠA, KI SE MORA PRODATI

V 14 DNEH! Hiša z velikim

zemljiščem, ugodna prilika za

kako trgovino. Posestvo je vred-

no \$9500 toda sedaj se prodaja

za \$7500. Hiša je za dve družini.

Takoj se plača \$3.500, ostalo

na lahke obroke. Več se poro-

izve pri lastniku F. W. Jelusič,

14130 Sylvia Ave. (177-82)

HIŠA, KI SE MORA PRODATI

V 14 DNEH! Hiša z velikim

zemljiščem, ugodna prilika za

kako trgovino. Posestvo je vred-

no \$9500 toda sedaj se prodaja

za \$7500. Hiša je za dve družini.

Takoj se plača \$3.500, ostalo

na lahke obroke. Več se poro-

izve pri lastniku F. W. Jelusič,

14130 Sylvia Ave. (177-82)

HIŠA, KI SE MORA PRODATI

V 14 DNEH! Hiša z velikim

zemljiščem, ugodna prilika za

kako trgovino. Posestvo je vred-

no \$9500 toda sedaj se prodaja

za \$7500. Hiša je za dve družini.

Takoj se plača \$3.500, ostalo

na lahke obroke. Več se poro-

izve pri lastniku F. W. Jelusič,

14130 Sylvia Ave. (177-82)

HIŠA, KI SE MORA PRODATI

V 14 DNEH! Hiša z velikim

zemljiščem, ugodna prilika za

kako trgovino. Posestvo je vred-

no \$9500 toda sedaj se prodaja

za \$7500. Hiša je za dve družini.

Takoj se plača \$3.500, ostalo

na lahke obroke. Več se poro-

izve pri lastniku F. W. Jelusič,

14130 Sylvia Ave. (177-82)

HIŠA, KI SE MORA PRODATI

V 14 DNEH! Hiša z velikim

zemljiščem, ugodna prilika za

kako trgovino. Posestvo je vred-

no \$9500 toda sedaj se prodaja

za \$7500. Hiša je za dve družini.

Takoj se plača \$3.500, ostalo

na lahke obroke. Več se poro-

izve pri lastniku F. W. Jelusič,

14130 Sylvia Ave. (177-82)

HIŠA, KI SE MORA PRODATI

V 14 DNEH! Hiša z velikim

zemljiščem, ugodna prilika za

kako trgovino. Posestvo je vred-

no \$9500 toda sedaj se prodaja

za \$7500. Hiša je za dve družini.

Takoj se plača \$3.500, ostalo

na lahke obroke. Več se poro-

izve pri lastniku F. W. Jelusič,

14130 Sylvia Ave. (177-82)

HIŠA, KI SE MORA PRODATI

V 14 DNEH! Hiša z velikim

zemljiščem, ugodna prilika za

kako trgovino. Posestvo je vred-

no \$9500 toda sedaj se prodaja

za \$7500. Hiša je za dve družini.

Takoj se plača \$3.500, ostalo

na lahke obroke. Več se poro-

izve pri lastniku F. W. Jelusič,

14130 Sylvia Ave. (177-82)

HIŠA, KI SE MORA PRODATI

V 14 DNEH! Hiša z velikim

zemljiščem, ugodna prilika za